

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ר ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גרויסער עקשן

היטן דאס מויל, נישט רעדן פון אנדערע מענטשן, מער כבוד געבן פאר טאטע מאמע, דארף ער עס אנהאלטן מיט א מורא'דיגע עקשנות און דער עיקר איז טאקע מיט עקשנות בעטן דעם אויבערשטן ער זאל זיך קענען האלטן מיט די קבלות טובות, דעמאלט וועט נתגלה ווערן די געוואלדיגע התפארות וואס דער אויבערשטער בארימט זיך מיט דעם קינד.

דער הייליגער רבי זאגט: "מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת ה', נישט נאכלאזן די פלאץ ווי מען איז, דאס מיינט דאס ביסל עבודת ה' וואס מען האט אנגעהויבן, אפילו אויב עס וועט אריבער גיין אויף דיר מניעות און חלישות הדעת א.ד.ג. "דער רבי זאגט: "געדענק דאס גוט! ווייל ווען דו וועסט אנהייבן אביסל דינען השם יתברך וועסטו דאס דארף געדענקען און זיך באנוצן מיט די עצה."

ר' נתן שרייבט אין א בריוו: עסט דארפסט זיין גרויסע עקשנים מיט דאס ביסל עבודה וואס ענק טוען, אויף אין רצון דארף דער מענטש זיין אן עקשן צו וועלן און האבן השתוקקות צו די אלע גוטע זאכן, ווייל א מענטש ווייסט נישט וואס עס קען אויף אים אריבער גיין, דערפאר דארף ער דאס גוט געדענקען.

אין לקוטי תפלות זעט מען ווי ר' נתן בעט זיך ביים אויבערשטן: "העלה מיר באשעפער, איך זאל זיין א גרויסער עקשן אין עבודת ה', איך זאל נישט ווערן צומישט פון קיין שום זאך אין דער וועלט וואס זאל מיר אראפוארפן אדער מרחק זיין פון דיר, זאל זיין וואס זאל נאר זיין. אפילו עס זאל אריבער גיין אויף מיר וואס עס זאל נאר אריבערגיין זאל איך זיין

מען געפינט זיך איצט אין פרשת "בהעלותך" את הנרות". אין די פרשה באפעלט דער אויבערשטער פאר משה רבינו וויאזוי צו מאכן די הייליגע מנורה אין בית המקדש. דער אויבערשטער האט אים געהייסן מאכן די מנורה "מקשה זהב". מקשה איז טייטש: "אויסגעקלאפט פון איין שטיק". די מנורה איז נישט געווען געבויעט פון שטיקלעך נאר פון איין שטיק גאלד, עס איז געווארן אויסגעהאקט מיט א האמער. מיר האבן שוין עטליכע מאל אויסגעשמועסט אז די הייליגע תורה איז נצחיות, עס איז שייך פאר יעדן איד אין יעדן זמן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף די מנורה אז דאס איז געווען אן עדות פאר די גאנצע וועלט אז דער אויבערשטער האט ליב דאס אידישע פאלק, ער בארימט זיך מיט זיי גאר שטארק. די מנורה איז געווען אויסגעשניצט מיט שיינע בעכערלעך און קנעפעלעך און בלומעלעך א.ד.ג. דאס איז מרמז אויף אלע סארטן התפארות וואס דער אויבערשטער האט פון אלע סארטן מענטשן.

דאס ווייזט אויף די מנורה, וואס איז געווען מקשה. ר' נתן טייטש אז "מקשה" איז פון לשון "עקשנות", מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת ה' אין יעדע מצוה און גוטע זאך וואס מען טוט דארף מען דאס מאכן מיט עקשנות.

א אינגל וואס האט זיך אונטערגענומען צו מאכן א דבר שבקדושה, צום ביישפיל: בענטשן נאר פון אינעווייניג,

שטארק נישט צו קוקן אויף אלע מחשבות וואס מוטשען און ווילן מיר שוואך מאכן אז איך בין שוין חלילה א פארלוירענער..

העלף מיר באשעפער איך זאל זיך האלטן אין דיר אין דיין הייליגע תורה מיט וואס איך איך קען נאר, מיט יעדע נקודה טובה וואס געפינט זיך אין מיר. איך זאל זיך יעדן טאג אין יעדע צייט פרייען אז איך האב זוכה געווען צו זיין מזרע ישראל, און איך בין נישט קיין גוי, שטענדיג זאל איך זוכן אין מיר נקודות טובות פון די הייליגע מצוות וואס יעדער איד פארמאגט.

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאל שטענדיג האבן פאר די אויגן די התפארות וואס דער אויבערשטער האט פון אונז, דאס וועט טאקע גורם זיין אז למעלה וועט זיך דער אויבערשטער בארימען און זאגן: "קוק וואסערע לעכטיגע קינדער איך האב דא אונטן, די נחת רוח און שעשועים וואס זיי מאכן מיר." ביז מען וועט זוכה זיין בקרוב צו זען די אלע כלי בית המקדש מיט הייליגע מנוחה אין איר פראכט און ליכטיגקייט מיט אהרן הכהן, משה רבינו און אלע צדיקים אין הייליגן בית המקדש במהרה בימינו אמן.

ווער שאקלט דעם גלאק אינמיטן נאכט!?

דער פריץ פון קיבליתש, האט זייער ארויפגעקוקט און ליב געהאט דער פרייליכער ברסלב'ער חסיד ר' אהרן קיבליתשער ז"ל, דער שווער פון ר' לוי יצחק בענדער ז"ל. דער פריץ פלעגט טיילן ווייץ פאר די ארעמעלייט פון שטאט, פארשטייט זיך אז ער האט אויך געגעבן א שיינעם פעקל פאר ר' אהרן ער זאל עס טיילן פאר די אידישע ארעמעלייט פון שטאט, אזוי אויך האט זיך דער פריץ גערעכנט מיט ר' אהר'ס מיינונג אין אלע זיינע געשעפטן.

עס איז געווען אמאל א ארעמער איד מיט א קינד-ער געגענטשטע שטוב וואס האט נישט געצאלט די דינה געלט פאר'ן פריץ. די שליחים פונעם פריץ זענען געקומען צו אים, און אים ארויסגעטריבן פון שטוב אינמיטן פראסטיגן ווינטער, וואס מען האט נאר פרובירט צו שתדלן ביים פריץ ער זאל ווייך מאכן זיין שטייפע הארץ און רחמנות האבן אויך דעם ארעמער איד, האט מען בשום אופן נישט גע-קענט פועלן ביי אים צו פארגעבן דעם איד, ער זאל קענען צוריק אהיים גיין.

איין טאג איז געשען דער נס, ווען אין קלויסטער פונעם פריץ איז געווארן א גערודער אינמיטן נאכט, די גלאקן פון דער קלויסטער האבן זיך גענומען

שאקלען פון זיך אליינס... און

האט געמאכט א גערודער אינעם גאנצן שטאט, דאס האט זיך אזוי אפגעשפילט פאר עטליכע נעכט.

א דערשטאקענער איז דער פריץ געקומען צו ר' אהרן און געפרעגט מיט פחד וואס איז פשט פון די גלעקערייגן אינמיטן נאכט אנדעם וואס איינער זאל דאס צורידן, עס איז ממש אן אינטערעסאנט-טע פאסירונג, האט ער געזאגט מיט וואונדער צו ר' אהרן.

"עס איז ממש נישט קיין וואונדער", האט אים ר' אהרן מסביר געווען: "דאס געשעט ווייל דיין טאטע איז ברוג אויף דיר, ער האט נישט קיין מנוחה אין עולם האמת..."

פרעגט דער פריץ: "וואס מיינסטו צו זאגן? וואס איז פשט פון זיינע ווערטער? מיין טאטע האט נישט קיין מנוחה אין עולם האמת וועגן מיר?!"

"יא, דיין טאטע דארט האט נישט קיין מנוחה וועגן א עולה וואס דו האסט געטון." האט אים ר' אהרן געגעבן צו הערן.

דער פריץ מיט אימת מות פרעגט: "איך האב מורא,

וועלכע עולה האב איך געטון?"

אים אין שטוב, און זיך געקענט ברייט שפייזן און געהאט פרנסה ברוח פון אט דעם קו.
ביז ווען איין טאג קומט ר' אהרן אהיים, און דאס נאנצע געזונדל לויפט אים אנטקעגן מיט א וויי געשריי. "וואס איז געשען פֿרעגט ר' אהרן מיט ניינער?" די קינדער ענטפערן מיט גרויס צער: "די טיייערע קו האט זיך פארהאנקערט אין א שטריק, און איז מער גישט צווישן די לעבעדיגע!" ווי נאר ר' אהרן האט עס געהערט, איז ער אויפגעשפריינגען פון גרויס שמחה און פרייד און רופט זיך אן: "פון הימל האט מען עס אויפגעטוישט, אנשטאט איינער פון די בני בית זאל חס ושלום שטארבן בן איז די קו געשטארבן!!!" אזוי האט ער דאס איבערגעלחצט עטליכע מאל מיט גרויס בטחון און פרייד.

ר' לוי יצחק ז"ל דערציילט אז ווען זיין שווער ר' אהרן פלעגט אריינגעקומען אין שטוב אריין, האט ער געמאכט די שטוב פרייליך, כאטש ער האט זיי נארגישט געגעבן - געווען איז ער געבער אן ארימאן! נאר ער האט געמאכט די שטוב פרייליך, די נאנצע שטוב איז געווארן שמחהדיג ווען ער איז אריינגעקומען. ער האט געגעבן א טאנץ און א שפרונג און א געלעכטער, ער איז געווען א פרייליכער איד האט ער משמח געווען די שטוב, אלע קינדער משמח געווען!

די עולה אז דו האסט ארויסגעווארפן דעם איד פון זיין שטוב אין א פראסטע נאכט און געלאזט אויף דער אייזנער גאס אים מיט זיינע קינדער, דו דארפסט דאס שוין פאררעכטן אויב דו ווילסט אז זיין פאטער אין קבר זאל מער גישט האבן קיין קפידות אויף די! האט אים ר' אהרן געגעבן צו פארשטיין.

די רייד זענען אריין אינעם פריצ'ס הארץ, גלייך האט ער צוריקגערופן דעם ארעמאן ער זאל פריי צוריקגיין אין שטוב, און האט אים פארגיטיגט איבערצובויען זיין שטוב פונדאסגיי, כדי דער איד זאל האבן מער הרחבה און גישט וואוינען מיט אַזאַ אַרעמקייט ווי ביז היינט. צודערצו האט דער פריץ אויך געגעבן פאר דעם איד אסאך געלט און אים ווייטער געשפייזט מיט א ברייטע האנט.

ר' לוי יצחק האט פארציילט די מעשה, און האט נאך געקענט דעם איד וואס מיט אים האט דאס פאסירט. (שי"ש"ק)

צוליב דאס גרויס ליבשאפט וואס דער פריץ האט געהאט צו ר' אהרן, האט אים דער פריץ געשאנקן אן איטאליענישער קו, וואס האט ארויסגעגעבן נאר אסאך מילך. אזוי האט ר' אהרן - וועלכער איז געווען א גרויסער ארימאן געהאט א לעזונג צו די גרויסע ענגשאפט וואס האט געהערשט ביי

המשך פון זייט 8

וועלן מיר דעם ערשטן האלבע שעה גזל'ן מיט א תענית דבור, נאכדעם וועלן מיר ווייטער פלאנירן ווי צו גזל'ן נאך שטיקער פון אים. מיר וועלן זיך פאניצן מיט זיינע פֿלים און רויבן פון אים צייט פאר נאך גוטע זאכן. זיי לערנען מיט א געזגל'טע התמדה, נאך א שטיק צייט קוקן זיי מיט וואונדער אויפן זייגער, שוין אריבער מער פון א שעה...

דער הייליגער רבי האט שוין געזאגט: " צריך האדם לחטוף 'ולגזל' עתים לתורה מתוך הסתדה והעסק - א מענטש דארף כאפן און 'גזל'ן צייט צו תורה אינמיטן די טרדות און געשעפטן" (ליקו"מ רפד)

א באַרויבטע התמדה

דאך געהאט א צוויי גוטע שעה צו חזר'ן, ער טראכט און כאפט שוין: 'הא, דער יצר הרע גיבט מיר אַזאַ געפיל ווי איך וואלט געלערנט אָבער

באַמַת געלונגט אים צו 'גזל'ען אסאך גזלות פון פוסטע שמועסערייען, א געפערטער גזלן!"

צומארגנס זאגט יאסל פאר שמיל: "לאמיר ווערן גזלנים, פונקט ווי דער יצר גזלט אפ אונזער ליידיגע צייט, וועלן מיר גזל'ענען פון אים, היינט

לעובדא ולציע שור

עס אויס? נאך די פֿטירה פונעם מענטש! האט ר' מענדעלע געזען די שטיקעלע תורה פריער - איז ער געווארן מקורב דורך דער דבור פון תורה מ"ח.

דער יעניגער האט אים אויסגעלאכט - אבער ר' מענדעלע האט איבערגעמישט דעם בלעטל צוריק: 'לאז מיר זען וואס שטייט פריער', און ער איז געווארן מקורב דורך דעם. נאכדעם איז מקורב געווארן ר' ברוך אפרים, איז ר' מענדעלע מקורב געווארן דערפון וואס ער האט דערזען עפעס אן אמת וואס ליגט דארט. ער איז געווען דעם צמח צדק'ס א חסיד - א קלייניקייט! אזעלכע גרויסע לומדים געווען ר' ברוך אפרים - ער האט געמאכט דעם "באבי הנחל". און עס איז געווען דארטן נאך מענטשן. איינעם האב איך נאך פארבאפט: ר' שמעון - ער האט מאריך ימים געווען.

איז געווען אמאל איינער וואס האט זיך צוגעהערט צו די התבודדות פון ר' מענדעלע, ערב ראש השנה, ער האט לא-עלינו נישט געהאט קיין קינדער, און ער איז געווען אן ארעמאן. האט ער גערעדט צום אויבערשטן אזעלכע דיבורים: "רבנו של עולם! דער' האט קינדער, און דער' האט געלט, איך האב - נישט דאס, און נישט דאס' - איין אשה יראת השם וויל מען ביי מיר אויך צונעמען?! דער' יראת השם וויל מען ביי מיר אויך צונעמען!?"

אזוי ווי דער ארעמאן אין די מעשה פון דער בערגער און ארעמאן - האט ער גערעדט צום אויבערשטן! געלט האט ער נישט, קינדער האט ער נישט, נו, וויל מען ביי אים די אשה אויך צונעמען?! די אשה יראת השם וויל מען ביי מיר אויך צונעמען!?"

האט ער געהאט אזא סארט התבודדות אין אומאנער קלויז! - געשטאנען און גערעדט אזעלכע רייע אמת'ע דיבורים צום אויבערשטן.

ר' מענדעלע ליטוואק - ער איז געווען פון די ליטוויקעס האט לא-עלינו נישט געהאט קיין קינדער, ער איז געווען פון מאהלוב - א רוסישע שטאט, דאס איז געווען א שטאט פון די צייטן פון דעם "צמח צדק". זיי זענען געווען גרויסע מענטשן - גרויסע לומדים, און זיי זענען אלע געווארן אונזערע חסידים: ר' מענדעלע, ר' ברוך אפרים - דער בעל "באבי הנחל".

איינער פון די לומדים זענען געווען א חזון ביים צמח צדק. אין א טאג האט איינער צוגעברענגט צו ר' מענדעלען דעם ספר לקוטי מוהר"ן - און געוויזן א תורה וואו דער רבי שרייבט אזוי: "דע - זאלסט וויסן, עס איז דא א בוים וואס וואקסט הונדערט יאר און דערנאך שיסט עס אויס!" דער יעניגער וואס האט עס געוויזן פאר ר' מענדעלע האט זיך צעלאכט. 'איינער א מענטש מאכט א ספר און ער האט אזעלכע מעשה'ס, א בוים, הונדערט יאר - אזוי שרייבט ער אריין אין א ספר?' ער האט עס אויס געלאכט.

האט זיך ר' מענדעלע אנגערופן: "לאז מיר זען וואס שטייט פריער". ער זעט דארטן אין די תורה די ווערטער: "מען דארף זיין אן עקשן גדול בעבודת השם!" - די באוואוסטע תורה מ"ח, און צום סוף פון די תורה מ"ח פירט דער רבי אויס: אז עס איז פארהאן א בוים וואס יעדע בלעטל וואקסט הונדערט יאר - מען רופט דעם בוים מיטן נאמען 'מאה שנה', מן הסתם אז עס נעמט הונדערט יאר צו וואקסן גייט דאך אויף דעם בוים אסאך איבער אלע סארט איבערגעכצער, אבער נאך די הונדערט יאר שיסט עס אויס אזוי ווי פולווער פון א רעוואלווער א.ד.ג! דער רבי מיינט דארט צו זאגן אינעם נמשל אז ווען שיסט

מעשה ב' - דער מלך און דער קייסער 4

זענען זיי גיגאנגען אויף דעם ים. די בת
קיסר מיט די עלעף פאנים. און פלעגין דארט
שפילן אויף כלי זמר. און האבן באגעגנט א
פאליץ.

האבין די פאנים צו איר גיזאגט לאמיר צו
גיין צו דעם פאליץ האט זי ניט גיוואלט. זי
האט גיזאגט זי האט דרויף אויף חרטה. וואס
זי איז צו יענעם פאליץ צו גיגאנגען (דהיינו פון
דעם מלך הנ"ל).

דער נאך האבין זיי דער זעהן אזוי ווי איין
קענפי אויף דעם ים. זענען זיי צו גיגאנגען
אהין. איז דארט גיווען צוועלעף גזלנים
האבין די גזלנים גיוואלט זיי הארגינען. האט
זי גיפרעגט. ווער איז דער גרעסטער צווישן
איין.

האט זי זיי גיגעבן דעם וויין אין צוועלעף
בעכערס. און האט גיהייסן. אז איטליכער זאל
טרינקען צו אלע צוועלעף. האבן זיי גיטרונקען
און זענען שיכור גיווארין. און זענען אנידער
גיפאלין.

האט זי זיך אן גירופין צו די איבריגע פאנים
היינט גייט און קויליט אטליכע איר מאן.
זענען זיי גיגאנגען. און האבין זיי אלע אויס
גיקויליט. און זיי האבן דארט גיפונען זייער
א גרויס עשירות וואס עס גיפינט זיך ניט ביי
קיין שום מלך.

האבין זיי זיך מיישב גיווען. אז זיי זאלין ניט
נעמען קין קופער און קיין זילבער נאר גאלד
און אבנים טובות. און האבין אראפ גיווארפן

האט זי גיגאנגען אויף דעם ים. די בת
קיסר מיט די עלעף פאנים. און פלעגין דארט
שפילן אויף כלי זמר. און האבן באגעגנט א
פאליץ.

האבין די פאנים צו איר גיזאגט לאמיר צו
גיין צו דעם פאליץ האט זי ניט גיוואלט. זי
האט גיזאגט זי האט דרויף אויף חרטה. וואס
זי איז צו יענעם פאליץ צו גיגאנגען (דהיינו פון
דעם מלך הנ"ל).

דער נאך האבין זיי דער זעהן אזוי ווי איין
קענפי אויף דעם ים. זענען זיי צו גיגאנגען
אהין. איז דארט גיווען צוועלעף גזלנים
האבין די גזלנים גיוואלט זיי הארגינען. האט
זי גיפרעגט. ווער איז דער גרעסטער צווישן
איין.

האט מען איר גוויזן. האט זי צו אים גיזאגט.
וואס איז אייער טאן האט ער איר גיזאגט זיי
זענען גזלנים. האט זי צו אים גיזאגט מיר זענען
אויף גזלנים נאר איר זענט גזלנים מיט אייער
גבורה און מיר זענען גזלנים מיט חכמה ווארין
מיר זענען גילערנט אין לשונות און שפילן
אויף כלי שיר.

בן וואס וועט איר גיווינען אז איר וועט
אויז הארגענען בעסער נעמט אונז פאר
ווייבער. און איר וועט האבן א גרויס עשירו
ת אויף און האט זיי גיוויזן וואס אין שיר איז
גיווען (ווארין די שיר איז דוך גיווען פון דעם בן
הסוחר מיט זייער גרויס עשירות)

קיסר הנ"ל אן גיקומען מיט איר שיף און זי האט גיזעהן די שיף (פון דעם בן מלך מיט די שרי מלוכה)

האט זי אין דער תחילה מורא גיהאט צו צוגיין. דער נאך איז זי גיקומען נאענט אביסל האט זי גיזעהן אז זיי שטיפין זייער האט זי פאר שטאנען אז דאס איז ניט קיין גזלנים. האט זי אן גיהויבן צו צו גיין נענטער. האט זי אן גירופן די בת קיסר צו אירע מענשין איה קען אראפ ווארפן דעם פליח אין ים אריין (דהיינו דעם בן מלך וואס ער האט זי גיריסן ארויף צו גיין אויף דעם זעגיל בויס)

ווארין דער בן מלך האט גיהאט א פליח אויף דעם קאפ. האבין זיי צו איר גיזאגט ווי איז דאס מעגליך מיר זענען זייער ווייט פון זיי. האט זי זיי גיענפערט זי האט א ברען בריל און דורך דעם וועט זי אים אראפ ווארפן.

און זי האט זיך מיישב גיווען זי וועט אים ניט אראפ ווארפן ביז ער וועט ארויף קומען (העט ארויף) אויף דעם שפיץ פון דעם זעגיל בויס. ווארין כל זמן ער איז אין מיטן. אז ער וועט פאלן וועט ער פאלן אין דעם שיף אריין. אבער אז ער וועט ארויף אז ער וועט פאלן וועט ער פאלן אין ים אריין.

האט זי גיווארט ביז ער איז ארויף אויף דעם שפיץ זעגיל בויס. האט זי גינומען די ברען בריל און האט זי גיהאלטן אקעגין זיין מוח ביז עס האט אים גיברייט אין מוח. איז ער אראפ גיפאלן אין ים אריין.

פון דער שיף זאכין וואס זענען ניט אזוי חשוב. און האבין אן גילאדין גאר די שיף מיט טייערע זאכין מיט גאלד און אבנים טובות וואס זיי האבין דארט גיפונען. און זיי האבין זיך מיישב גיווען. זיי זאלן שוין ניט גיין אן גיטאן ווי ווייפער און האבין זיך גינייט מאנצבילשע קליידער דייטש און זענען גיגאנגען מיט דער שיף.

ויהי היום און עס איז גיווען א מלך. דער מלך האט גיהאט א בן יחיד. און ער האט אים חתונה גימאכט. און האט אים אפ גיגעבן די מלוכה. אמאל האט ער גיזאגט צום פאטער. ער וויל גיין זיך שפאצירן מיט זיין ווייב דעם ים. כדי זי זאל גיוואוינט ווערן מיט דעם אויר פון דעם ים. טאמער מוז מען אמאל אנטלויפן אויף דעם ים. (דריבער האט ער גיוואלט אז זי זאל גיוואוינט ווערן מיט דעם אויר פון דעם ים)

איז דער בן מלך גיגאנגען מיט זיין ווייב און מיט די שרי מלוכה. און האבין זיך גילאזט אויף א שיף און זענען דארט זייער פרייליך גיווען און האבין דארט זייער גישטיפט. דער נאך האבין זיי גיזאגט זיי זאלן אלע אויס טון זייערע קליידער. האבין זיי אזוי גיטאן. און עס איז אויף זיי מער ניט גיבליבען נאר דאס העמד.

און האבין זיך גיפרובט איטליכער ווער עס וועט זיך קענען ארויף חאפן אויף דעם זעגיל בויס. האט זיך דער בן מלך ארויף גיריסן אויף דעם זעגיל בויס. דער ווייל איז די בת

לאמיר זיך פאר העערן

מעשה ב' פון דער מלך און דער קייסער (4)

- ☐ ער האט אים קודם חתונה געמאכט און נאכדעם אפגעגעבן די מלוכה
- ☐ ער האט אים נאר איבערגעגעבן די מלוכה
- ז.** ☐ וואס איז די סיבה וואס דער בן מלך האט געזאגט - אז וועגן דעם, וויל ער גיין אויפ'ן ים
- ☐ כדי זי זאל זיין געוואוינט צו דער לופט פון דער ים
- ☐ ווייל אפשר וועט מען אמאל דארפן אנטלויפן אין ים
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח.** ☐ וועלכע האר האט דער בן מלך געהאט אויפ'ן קאפ?
- ☐ שווארצע
- ☐ ווייסע
- ☐ ער האט געהאט א פליז
- ט.** ☐ וויאזוי האט די בת קייסער אריינגעווארפן דעם בן מלך אין ים?
- ☐ דורך כיסוף
- ☐ זי האט אויף אים געווארפן א שטיין
- ☐ דורך א ברען ברייל
- י.** ☐ ווען האט זי געמאכט ער זאל אריינפאלן אין ים?
- ☐ גלייך ווען ער האט אנגעהויבן ארויף גיין אויף די זעל בויס
- ☐ ווען ער איז געווען אינמיטן זעל בויס
- ☐ ווען ער איז שוין געווען אויפ'ן שפיץ זעל בויס
- יא.** ☐ האסטו געלערנט די מעשה פון די ווארג?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א.** ☐ וויפיל גולנים האבן די בת קייסער און די פאנעס געטראפן אויפ'ן ים?
- ☐ צוועלעף
- ☐ צען
- ☐ עלעף
- ב.** ☐ וואס האט די בת קייסער געזאגט פאר די גולנים?
- ☐ ענק זענען גולנים מיט גבורה
- ☐ אונז זענען גולנים מיט חכמה
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג.** ☐ וואס האבן זיי געטון נאכדעם וואס די גולנים זענען געווארן שיכור און איינגעשלאפן?
- ☐ זיי זענען אנטלאפן מיט די שיף
- ☐ זיי האבן זיי אלע אויסגעקוילט
- ☐ זיי האבן נישט געוואוסט וואס צו טון
- ד.** ☐ וועלכע בגדים האבן זיי נאכדעם אנגעטון?
- ☐ קליידער פון צרפת
- ☐ עקניגליכע קליידער
- ☐ מאסביילשע קליידער דייטש
- ה.** ☐ אינמיטן די מעשה דערציילט דער רבי אויף א מלך וויפיל קינדער האט דער מלך געהאט?
- ☐ א בן יחיד
- ☐ זעקס זון
- ☐ ער האט בכלל נישט געהאט קיין קינדער
- ו.** ☐ וואס האט דער מלך געטון פאר זיין זון?
- ☐ ער האט אים קודם אפגעגעבן די מלוכה און נאכדעם געמאכט

טיפער געטראכט

ווער איז געווען א גרעסערער עושר, די בת קייסער אדער דער מלך וואס האט געבויט פאלאץ אויפן ים ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואג

טועף די חילוקים

וואס האט די בת קייסער געזאגט פאר דעם בן הסוחר? ער זאל איר צו זאגן אז ער זאל זי נישט אן רירן ביז ער וועט קומען אהיים און וועט מיט איר חתונה האבן קיין

און וואס האט די בת קייסער געזאגט צום קעניג וואס האט געבויט פאלאץ אויפן ים? ער זאל איר שווערין אז ער זאל זי נישט אן רירן ביז ער וועט זי קומען קיין

דער בן הסוחר האט געהאט א ווייב? ניין

דער קעניג וואס האט געבויט פאלאץ אויפן ים האט געהאט א ווייב? ניין

געווינער אויף די בחינות פון דער מלך און דער קייסער 2 איז הילד הח' וידא ווילקאמיר, בית שמש כתה ז

געווינער אויף די בחינות פון דער מלך און דער קייסער 3 איז הילד הח' נחמן סיימאן, ירושלים כתה ז

די מתנה קען מען באקומען ביים משגיח אין חדר ברסלב ר' ואל יאראוויטש - ר' משה געפער הי"ו

גִּזְלָנִים! זי
האט גענומען
זייערע פֿלים
און זיך באנוצט
דערמיט זיי צו
אפֿפֿטרן.

דאס איז אַ
פֿאַר כֹּס יָגַע
למוד וואס
מיר דארף
ארויסלערנען
פון די מעשה.

מיט אַ מַשֵּׁל פון די חֲבֻרָתָא יֶאֱסֵל מיט שְׁמִילי וועט
מען דאס בעסער פארשטיין:

יאָסֵל זיצט אין פֿתָּה אינאַיינעם מיט שְׁמִילי און
לערנען געשטאק. די וואָך איז 'חֲזָרָה וואָך' אויף
פינף בלאט גמרא. אַלע קינדער לערנען בַּחֲבֻרָתָא,
זיי אויף. מען שטעלט אויס די בענקלעך, עפֿנט
די גמרא, מען בלעטערט, מען זוכט פון וואו
אָנצוהייבן און געלויבט גאט מען הייבט אָן לערנען.

זיי הייבן אָן לערנען און נאָכן זאָגן צוויי שורות
דערמאנט זיך יאָסֵל וואס האט נעכטן פאסירט
אין געשעפט, ער דערציילט דאס פאר שְׁמִילי, און
שְׁמִילי צאלט אים גלייך צוריק מַמָּשׁ אַן ענליכע
פאסירונג פון אַ זעקל וואס ער האט געשלעפֿט
נעכטן צום גניזה קעסטל...

נאָך אַ שטיק צייט טייטלען זיי ווידער אין די גמרות
און הייבן פֿריש אָן לערנען. סוף פון חֲזָרָה איז
יאָסֵל אַרויס הפסקה און טראכט צו זיך: 'איך האב
כמעט גארנישט אָנגעיאָגט ביי חֲזָרָה, אונז האָבן

חמשוך אויף זייט 3

א בארויבטע התמדה

דער הייליגער
רבי דערצייילט
אונז אין די
מעשה אזוי: די
בת קייסער האט
צעעפֿנט די
לייווינטן און זיך

ארויסגעלאזט מיטן שיף אינאַיינעם מיט די עלעף
פאנעס, נאָכן זיך אויפֿוועקן פון שלאָף זייענדיג
טיף אינמיטן זייער נסיעה האט זי אַנטפֿלעקט
פאר זיי אַז די שיף איז ווייט פונעם באָרטן, זיי
געפונען זיך אינמיטן ים. פֿלוצלונג האָבן זיי
באמערקט אַן אינזל און באשלאָסן צו פארן אַהין.
זיי דערנענטערן זיך און וואס זעען זיי פאר זייערע
אויגן? אוי וויי, צוועלף גזלנים וועלכע שטייען
גרייט זיי צו הרג'נען!

זי דערשרעקט זיך נישט און זאָגט זיי מיט
שטארקייט: "וואס? אייך זענען גזלנים?! מיר
זענען אויף גזלנים! וואס וועט איר פארדינען אַז
איר וועט אונז הרג'נען, בעסער נעמט אונז פאר
ווייבער. זי האט זיי מכבד געווען מיט אַ טייערע
וויין וואס איז געהיטן געווארן ביי איר און באלד
דערויף ווען זיי זענען שכור געווארן האט יעדע
איינציגע פון די פאנים געקוילעט (געשאכטן) איר
מאן.

די בת קייסער איז געווען גאר אַ קלוגע, זי האט
גוט פארשטאנען אַז זיי שטייען איין סקונדע אוועק
פון אַ זיכערן טויט, גזלנים זענען דאָך גזלנים, זיי
גלוסטן צו זען זענעמס פארמעגן ביי זיך אין טאש,
וואס האט זי געטון? זי האט אויסגערופֿן פאר זיך
אלליין: 'ענק פארמאגן פֿלים! ענק זענען באַנדיטן?!
מיר פארמאגן אויף פֿלים! אויך מיר קענען זיין

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר מרדכי דוד שיף ה"ו
לרגל אירוסית בת למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר שלמה מאזעס ה"ו
לרגל חולדת בנו למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אברהם יעקב בירנהאק ה"ו
לרגל אירוסית בת למול טוב